

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 113/12

Λουξεμβούργο, 6 Σεπτεμβρίου 2012

Απόφαση στην υπόθεση C-190/11
Daniela Mühlleitner κατά Ahmad και Wadat Yusufi

Η δυνατότητα του καταναλωτή να εναγάγει ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων αλλοδαπό επαγγελματία δεν εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι η επίδικη σύμβαση συνήφθη εξ αποστάσεως

Ως εκ τούτου, το γεγονός ότι ο καταναλωτής μετέβη στο κράτος μέλος του επαγγελματία προκειμένου να υπογράψει τη σύμβαση δεν αποκλείει την αρμοδιότητα των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κατοικίας του καταναλωτή

Το δίκαιο της Ένωσης¹ έχει ως στόχο την προστασία του καταναλωτή, ως του πλέον αδυνάμου επί διασυνοριακών διαφορών συμβαλλομένου, την πρόσβαση του οποίου στη δικαιοσύνη διευκολύνει μεταξύ άλλων μέσω του στοιχείου της γεωγραφικής γεινιάσεως με το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο. Υπό την έννοια αυτή, ο καταναλωτής δύναται να εναγάγει ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων τον επαγγελματία με τον οποίο συνήψε σύμβαση, έστω και αν ο τελευταίος κατοικεί σε άλλο κράτος μέλος, τούτο δε υπό δύο προϋποθέσεις: πρώτον, ο επαγγελματίας πρέπει να ασκεί τις εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητές του εντός του κράτους μέλους της κατοικίας του καταναλωτή ή να κατευθύνει με οποιοδήποτε μέσον (επί παραδείγματι μέσω του Διαδικτύου) τις δραστηριότητες αυτές προς το συγκεκριμένο κράτος μέλος², και, δεύτερον, η σύμβαση η οποία αποτελεί το αντικείμενο της διαφοράς να εμπίπτει στο πεδίο των εν λόγω δραστηριοτήτων.

Το Oberster Gerichtshof (Ανώτατο Δικαστήριο, Αυστρία) ερωτά το Δικαστήριο αν η δυνατότητα υποβολής της διαφοράς στην κρίση των εθνικών δικαστηρίων εξαρτάται από το αν η σύμβαση μεταξύ καταναλωτή και επαγγελματία έχει καταρτισθεί εξ αποστάσεως.

Το Ανώτατο Δικαστήριο επελήφθη σε τελευταίο βαθμό διαφοράς την οποία έφερε ενώπιον των αυστριακών δικαστηρίων η D. Mühlleitner, κάτοικος Αυστρίας, στρεφόμενη κατά της ειδικευμένης στην πώληση αυτοκινήτων εταιρίας Autohaus Yusufi, με έδρα το Αμβούργο (Γερμανία). Το ένδικο αίτημα της D. Mühlleitner έγκειται στη λύση της συμβάσεως πωλήσεως του οχήματος το οποίο αγόρασε από την Autohaus Yusufi για ιδιωτική χρήση. Η D. Mühlleitner κατέληξε στην προσφορά της Autohaus Yusufi μετά από τις έρευνές της στο Διαδίκτυο. Σημειωτέον, πάντως, ότι, για την υπογραφή της συμβάσεως αγοράς και παραλαβής του οχήματος, μετέβη η ίδια στο Αμβούργο. Επιστρέφοντας στην Αυστρία, ανακάλυψε ότι το όχημα έφερε ουσιώδη ελαττώματα. Μετά την άρνηση των A. και W. Yusufi να επισκευάσουν το όχημα, η D Mühlleitner άσκησε αγωγή ενώπιον των αυστριακών δικαστηρίων, τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αμφισβητούν οι τελευταίοι. Εν προκειμένω, το Ανώτατο Δικαστήριο εκτιμά ότι οι εμπορικές δραστηριότητές τους κατευθύνονταν σαφώς³ προς την Αυστρία, καθόσον ο ιστότοπός τους ήταν προσβάσιμος στο κράτος αυτό, μεσολάβησαν δε εξ αποστάσεως επαφές (μέσω τηλεφώνου και ανταλλαγής ηλεκτρονικών μηνυμάτων) μεταξύ των συμβαλλομένων μερών. Πάντως, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν

¹ Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ L 12, σ. 1, γνωστός ως «κανονισμός Βρυξέλλες I»).

² Ή προς περισσότερα κράτη, μεταξύ των οποίων και το οικείο κράτος μέλος.

³ Βλ., όσον αφορά τη συγκεκριμένη προϋπόθεση, απόφαση του Δικαστηρίου της 7ης Δεκεμβρίου 2010, C-585/08 και C-144/09, Pammer και Hotel Alpenhof, καθώς και ανακοινωθέν τύπου αρ. 118/10.

προαπαιτούμενο της αρμοδιότητας των αυστριακών δικαστηρίων είναι το να έχει συναφθεί η σύμβαση εξ αποστάσεως.

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα επί της υποθέσεως, το Δικαστήριο απαντά ότι η δυνατότητα του καταναλωτή να εναγάγει ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους εντός του οποίου αυτός κατοικεί έμπορο, κάτοικο άλλου κράτους μέλους, δεν εξαρτάται από την προϋπόθεση η μεταξύ τους σύμβαση να έχει συναφθεί εξ αποστάσεως.

Αν και η ευρωπαϊκή κανονιστική ρύθμιση προέβλεπε υποχρεωτικά μέχρι το 2002⁴ ότι ο καταναλωτής όφειλε να ολοκληρώσει στο κράτος μέλος της κατοικίας του τις απαραίτητες για τη σύναψη της συμβάσεως πράξεις⁵, πάντως, η ισχύουσα σήμερα κανονιστική ρύθμιση⁶ δεν περιλαμβάνει πλέον τέτοια προϋπόθεση. Με την επελθούσα αλλαγή, ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να διασφαλίσει υπέρ των καταναλωτών καλύτερη προστασία.

Η ουσιώδης προϋπόθεση από την οποία εξαρτάται η εφαρμογή του σχετικού κανόνα δικαίου συνδέεται με την κατευθυνόμενη προς το κράτος της κατοικίας του καταναλωτή άσκηση εμπορικής ή επαγγελματικής δραστηριότητας. Συναφώς, τόσο η εξ αποστάσεως επικοινωνία, όσο και η κράτηση προϊόντος ή υπηρεσίας εξ αποστάσεως, ή, a fortiori, η σύναψη συμβάσεως καταναλωτών εξ αποστάσεως αποτελούν ενδείξεις συνδέσεως της συμβάσεως με τέτοια δραστηριότητα.

Ως εκ τούτου, αν i) ο κατοικών σε άλλο κράτος μέλος επαγγελματίας ασκεί τις εμπορικές ή επαγγελματικές δραστηριότητές του εντός του κράτους μέλους της κατοικίας του καταναλωτή ή κατευθύνει τις δραστηριότητές του αυτές με οποιονδήποτε τρόπο προς το εν λόγω κράτος μέλος⁷ και αν ii) η επίδικη σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο των συναφών δραστηριοτήτων, τότε ο καταναλωτής έχει τη δυνατότητα να εναγάγει ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους μέλους της κατοικίας του τον αντισυμβαλλόμενο επαγγελματία, έστω και αν η σύμβαση δεν συνήφθη εξ αποστάσεως ως εκ του ότι υπογράφηκε στο κράτος μέλος κατοικίας του επαγγελματία.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα ☎ (+352) 4303 2582

---

⁴ Ο παρατιθέμενος στην υποσημείωση 1 κανονισμός 44/2001 άρχισε να ισχύει από 1ης Μαρτίου 2002.

⁵ Βλ. Σύμβαση των Βρυξελλών, της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7), όπως τροποποιήθηκε με τις διαδοχικές Συμβάσεις για την προσχώρηση των νέων κρατών μελών σε αυτήν.

⁶ Βλ. συναφώς την υποσημείωση 1.

⁷ Ή προς περισσότερα κράτη, μεταξύ των οποίων και το οικείο κράτος μέλος.